

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 575/2014
12.06.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Д., због кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д., адвоката А.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К број 80/12 од 18.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 71/14 од 16.04.2014. године, у седници већа одржаној дана 12.06.2014. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К број 80/12 од 18.11.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 71/14 од 16.04.2014. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К број 80/12 од 18.11.2013. године окривљени Н.Д. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћене производње и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и због извршења кривичног дела недозвољена трговина из члана 243. став 1. КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од пет месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и три месеца.

Наведеном пресудом према окривљеном Н.Д. изречена је мера безбедности одузимања предмета и то 11.700 таблета лека ... од 3мг, 9.000 таблета лека .. од 3мг, 1.500 таблета лека ... од 1,5мг, 500 таблета лека ... од 6мг, 1.200 таблета лека ... од 0,25мг, 600 таблета лека ... од 5мг, 600 таблета лека ... од 2мг и 100 таблета лека ... од 50мг, за које је одређено да се по правноснажности пресуде имају уништити, као и 168.121 таблета, 9.868 капсула, 709 ампула, 273 боце, 10 спрејева, 620 кесица и 610 туба лекова и медикамената.

Наведеном пресудом обавезан је окривљени Н.Д. да накнади трошкове кривичног поступка у износу од 64.501,00 динар у року од једног месеца по правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр. 71/14 од 16.04.2014. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног Н.Д. и жалба Вишег јавног тужилаштва у Шапцу, па је пресуда Вишег суда у Шапцу К бр. 80/12 од 18.11.2013. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Н.Д., адвокат А.Р., због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1, 2 и 3. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи другостепену пресуду и окривљеног ослободи од оптужбе јер није доказано да је учинио дела за која је оглашен кривим или да укине другостепену пресуду и предмет врати на поновно одлучивање, а да одреди одлагање извршења другостепене пресуде до одлуке о захтеву и браниоца и окривљеног обавести о седници већа, ради присуствовања истој.

Врховни касациони суд, је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Д. је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП).

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), окривљени преко свог браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП), такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају бранилац окривљеног Н.Д. навођењем као разлога за подношење захтева битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП само формално означава повреду закона из члана 458. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено, али не конкретизује у чему се она састоји, већ суштински у образложењу захтева, оспорава и полемише са чињеничним утврђењима у правноснажној одлуци, што не представља разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу.

Наиме, бранилац окривљеног, као разлог за подношење захтева за заштиту законитости због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводи повреду члана 16. и члана 419. став 2. ЗКП, да су докази који иду у прилог оптуженом минимизирани и негативно цењени, а да су инсинуације, индиције, претпоставке и посредни докази тужилаштва прихваћени без било какве озбиљне критичке анализе.

Како је у поднетом захтеву само формално означена повреда закона због које је подношење захтева дозвољено – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП – а суштински се указује на недозвољен разлог за подношење захтева – на чињенично утврђење суда, а остале битне повреде одредаба кривичног поступка које су наведене као законски основ подношења захтева – битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. и 3. ЗКП, не представљају законске разлоге за подношење овог ванредног правног лека прописане одредбом члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев браниоца окривљеног Н.Д. на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**